

endnu ikke tidligere har hørt ham udtale sig. Der var just ikke Meget, der tydede paa den Medgjærlighed, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Sngerslev) mente, at han selv og hans Parti var i Besiddelse af; men, naar han endog mente, at han ikke havde Noget med den 12te April at bestille, og at han ikke gjerne vilde høre den Dag nævne, saa forekommer det mig rigtigt nok, at den høitærede Conseilspræsident saa skarpt, saa bestemt, saa betonende har fremhævet, at netop det høitærede Ministeriums Tilhængere ere valgte særlig paa dette Program. (Berg: Ja, de ere valgte paa den 12te April). Ja, det forekommer mig aldeles tydelig, at de ere valgte paa dette Program, valgte paa den 12te April. Jeg slyer ikke at udtale, at den Politikk, som jeg var med til den 8de November og senere, sidste Vinter, den, forekommer det mig, har faaet et temmelig drøit Slag og derfor peger Udviklingen nu i en anden Retning; nu maa de modstaaende Kræfter tage Kampen op mod hinanden. Jeg tror ikke paa nogen Maade, at der er en Tilbagegang i Folket, der er tværtimod — trods det, at det kunde se ud som det Modsatte —, en Fremgang for Anskuelser, maasse ikke saa yderlige eller saa skarpe, som de bleve udtalte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Sørrup), men dog i Retning af, at dette Thing bestemt maa blive Lyngdepunktet. — Det skulde man dog mene, at det, at dette Thing bliver Lyngdepunktet i vor Forfatnings Liv, ligger indenfor Forfatningens Grændser. Det er dog vel Noget, der har Hjemmel baade i § 48 og § 49 i Grundloven, saa vel som paa flere andre Steder, hvor den Fortrinsret, dette Thing har til at behandle Finansloven først, finder sit Udtryk. Jeg slyer ikke at udtale det netop nu, da Valgbrevene skulle prøves, nu og fremdeles, at jeg fuldt ud staar ved de Udtalelser, der indeholdes i det forenede Venstres Program, ogsaa om Folkethingets Stilling, i 1870 og 1872 og de følgende Aar. Lad Reaktionen være nok saa sireng — enhver ond Ting raser jo til en Tid, siger et gammelt Ordsprog. —; for mig er det klart, at Fremtiden ikke tilhører Reaktionen.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg fremkomme med nogle specielle. Der er gjen-tagende Gange sagt fra ærede Medlemmers Side, og da ogsaa fra det Medlems Side, som jeg tidligere har nævnt, det ærede Medlem fra Hillerød, at man er jærlig frisindet paa den Side, og altsaa maa jeg formode, at man ogsaa mener, at Ministeriet er det; men det forekommer mig rigtigt nok ikke, at dette Budget, vi her have for, viser Spor af særligt Frisind. (Ch. v. Jensen: Det er theoretisk!) Ja, det er vistnok, som det ærede Medlem siger, det er kun theoretisk. Jeg skal pege paa Statterne, som hvide paa Forbrug, Bygninger og Jord, og som have gjort det fra

Begyndelsen af Aarhundredet uden Spor af Fremgang. En æret Finansminister har tidligere udtalt i dette Thing, at gamle Statter vare gode, og nye Statter vare slette, og det forekommer mig ikke, at den ærede nuværende Finansminister er bleven bedre. Nei, han er jo endnu adskilligt længere borte fra, hvad man kunde falde en tilsvarende Besætning. Ikke en Gang Udtalelserne af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) fik nogen Tilslutning hos den høitærede Minister. Man kan altsaa vel nu vente, at ogsaa en Del af det ærede Ministeriums Tilhængere ville falde fra, naar det virkelig har Noget at betyde med denne Tale om Frisind. Man vil altsaa kunne vente, at de ville hjælpe os til en fornuftigere Besætning, og at navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds ogsaa gjør Alvor af det, som han i sit Foredrag med megen Dygtighed fremdrog. Det var dog altid ganske vist Noget. — Altsaa, ser man paa Statte-væsenet, viser dette, forekommer det mig, ikke Spor af noget Frisindsind, og ser man paa Udgifterne, er det endnu mindre Tilfældet. Nu veed jeg meget vel, at man fra anden Side atter og atter har fremdraget, at netop denne Side var Smaaamands Ven, Arbeidsamands Ven, og at det var Folkethingets Skyld, at der ikke blev gjort Noget for Arbeidsklassen. Men, maa jeg spørge, hvad have da de ærede Herrer gjort i den Retning? Hvilke Forslag have de fremsat? Have de f. Ex. gjort Noget for, at de fattige Høistoleelever skulle faae Friplads paa Høistolen? Er det ikke netop fra dette Things Venstre, at dette Forslag er kommet, og gjælder ikke det Samme, naar der har været Tale om at faae de fattige, bundne Kræfter i Samfundet frem, enten det har været i Latinskolen eller paa Universitetet? Er Initiativet ikke saa netop tagen fra dette Things Venstre? Hvor der har været Tale om Understøttelseskasser, er der saa gjort Noget fra den Side, som mener saa særlig at være i Besiddelse af Frisindsind? Jeg har ikke mærket Noget til det: Tværtimod! Man har modsat sig alt det Arbejderkommissionen er fremkommen med adskillige Forslag, som ganske vist vilde have Betydning for Smaaamænd, men man har ikke mærket det Allermindste til, at den høitærede Indenrigsminister endnu har rørt sig, eller at nogen af Regjeringens Medlemmer er fremkommen med Forslag i den Retning, det skulde da være Forslaget om Fødemidler, der skulde være det Æneste i saa Henseende. Man har ikke mærket, at den ærede Regjering i den Henseende har gjort Noget for Smaaamænd og Arbeidsamænd. Hvad enten jeg altsaa ser paa Besætningen eller paa det Sociale overhovedet overfor Arbejderne, har jeg ikke mærket Noget til det store Frisind, der omtales saa stærkt, men det maa vel komme senere. Man kan altsaa vente Forslag, og saa skal jeg for mig personlige Bedkommende redelig komme de Herrer